

hvortil jeg hører, stillede Endringsforslag. Selv om disse vedtages, maa jeg naturligvis sige, at Loven ikke tilfredsstiller os, men vi ville betragte denne Lov som et første Forsøg paa et Fremstridt, og vi ville haabe, naar den vedtages og bliver ført ud i Livet, at dette maa føre med sig, at man ret snart kommer til en Ordning ogsaa for de Virksomhedsgrene og de Arbejdere, som ikke komme ind under den nærværende Lov. Jeg føler mig overbevist om, at Presset i saa Henseende vil blive saa stærkt, at man vil blive nødt til at tage Spørgsmaalet op til Løsning i den nærmeste Fremtid.

Wulff: Der er jo i det Udvalg, som har været nedsat om denne Sag, behandlet to Lovforslag, men der foreligger her til Drøftelse kun det ene af dem; det første, som er fremsat af mig, er jo et senere Nummer paa Dagsordenen, og jeg skal altsaa ikke komme ind derpaa. Selvfølgelig staar jeg principalt paa det Forslags Grund, som jeg selv har stillet, men da jeg, som ogsaa udtalt i Betænkningen, har anset det for min Pligt at søge at være Medarbejder ved det andet Forslag, eftersom jeg ikke har kunnet sætte Grundtanken i mit eget Forslag igennem, vil jeg gerne her anføre, hvad det er, der har voldt mig Banfælgeligheder ved dette Medarbejderstab, hvorledes vel nogle af disse Banfælgeligheder ere overvundne, men hvorledes det Resultat, som er fremkommet ved Udvalgets Behandling af dette Forslag, dog er blevet saaledes i dets Helhed, at jeg ikke kan være tilfreds med det. Det, som jeg har at indvende mod Grundtanken i det foreliggende Lovforslag, Forslag til Lov om Arbejderes Forsørgelsestrav efter Ulykkestilfælde under Arbejdet, er dette, at Forslaget ikke tager Sigte paa alle, der komme til at lide under Følgerne af Ulykkestilfælde. Det opkaster ikke det Spørgsmaal: Hvor mange komme til Skade i vort Land, og hvorledes kan man fra Samfundets Side paa bedste Maade sikre dem mod Følgerne af disse Ulykkestilfælde? Det opkaster derimod et andet Spørgsmaal, idet det siger: Hvem er Skyld i de Ulykkestilfælde, som indtræffe her i Landet, og hvorledes kan man straffe dem, som ere Skyld i Ulykkestilfældene? Det er jo det, som ligger i selve Lovforslagets Titel. Det hedder jo, som jeg for anførte, ikke Forslag til Lov om Ulykkesforsikring, men Forslag til Lov om Arbejderes Forsørgelsestrav. Det er altsaa et Lovforslag, gennem hvilket man tillægger Arbejderne et Krav, og, som man selv siger, et nyt Krav hos andre, nemlig Arbejdsgiverne. Man kan altsaa sige, at det er en Lov, gennem

hvilken man paalægger Arbejdsgiveren en Pligt og en ny Pligt over for Arbejderen, en Pligt til at sørge for at holde ham dækket mod Følgerne af Ulykkestilfælde. Det er altsaa denne Grundtanke, som jeg ikke kan tiltræde, men da det ikke er lykkedes mig at saa Socialreformens Grundtanke frem, har jeg som sagt forsøgt, saa vidt jeg kunde, at gaa med til en Omdannelse af de Enteligheder i Gennemførelsen af det foreliggende Forslags Tanke, som jeg maatte anse for uheldige. En Ting, som bortset fra selve Grundtanken, forekommer mig uheldig ved dette Forslag, er, at det indsnævrer Opgaven saa overordentlig. Det er allerede berørt af en tidligere Taler, at det indsnævrer den ligesom i en Kælle Kredse, den ene mindre end den anden, saaledes at det, som bliver tilbage af Opgavens Løsning, er forholdsvis meget lidt. For det første er det ikke alle dem, der komme til at lide under Ulykkestilfælde, som falde ind under Loven, men kun dem, som arbejde for Løn. Det er et Punkt, som jeg ikke skal opholde mig videre ved, det har jo mange Gange været paa Tale, at det er uheldigt at sondre Arbejdere for Løn ud som noget særskilt, det medfører Banfælgeligheder paa mange Omraader. Men selv om vi holde os til de egentlige Arbejdere, som arbejde for Løn, saa komme heller ikke disse alle sammen ind under denne Lov. For det første er, som tidligere nævnt, den meget store Kategori af Arbejdere, som henhøre under Søfart og Fiskeri, og saa godt som alle Arbejdere, som henhøre under Landbruget, holdte uden for denne Lov. Men selv af dem, som blive tilbage, altsaa Haandværkets og Industriens Arbejdere, er det kun et Mindretal, som kommer ind under denne Lovs Ramme. Kun for Arbejdere i de ganske bestemte Fag, som ere nævnte i Lovforslaget, og som ere ret vilkaarlig valgte, vil Loven komme til at gælde, de andre komme til at staa helt uden for. Dette er en meget stærk Reduktion af Opgaven, men for disse Arbejderes Vedkommende vil Loven endda kun sikre dem mod Følgerne af saadanne Ulykker, som indtræffe paa Arbejdsstedet, i Arbejdstiden og som Følge af Driften. Det er en ny Reduktion, som ikke er saa stor som den første, men som jeg finder saa meget mere urimelig, som man vistnok for ontrent de samme Omkostninger, i alt Fald for højst ubetydeligt mere, lige saa godt kunde inddrage de Ulykkestilfælde under Forsørgelsen, som falde uden for Arbejdstiden og uden for selve Arbejdsområdet. Jeg tror nok, at naar man ser paa den Side af Sagen, hvor meget det koster over for Forsikringsjel-